

نمایشگاه آثار نقاشی

علی اکبر صفایان

نگارخانه مهرشاه

۶ تا ۱۸ اردیبهشت ۱۳۵۴

۱۲۰ × ۱۹۰ سانتیمتر

رنگ روغن

۷۰ × ۱۱۰ سانتیمتر

رنگ روغن

علی اکبر صفائیان
متولد : ۱۳۲۶ تهران
تحصیلات : در هنرستان کمال الملک
آغاز پیکره سازی : ۱۳۵۰

حرف بر سر تعریف و ستایش نیست، که این روزها، در مقدمه بروشور نمایشگاهی، هر چه میبینیم خود ستایی است و یا ستایش از دیگری. اینجا، اما، حرف بر سر واقع نگری است و نگرشی دقیق به آثار هنرمندی که از درونه «تخیل» به «واقعیت» میرسد و تماشاگرش را به شرکتی تام و تمام و بشری - یعنی لذت اما نه معنای سرگرمی - دعوت میکند.

«صفائیان» در قلمرو فانتزیهای خود، گرچه تجربیدی، از يك سوفوتوریسم را نشانه میکند و از سوئی دیگر سور رئالیسم را. و اینهمه بی آنکه دیدی تقلیدی را بنمایاند. این قلمرو سرشار از تخیلی گونه گون است. رنگها، در چرخشی ذهنی، انگار که میخواهند از درونهی «دروغ» - که خود بخشی از تخیل است به «حقیقت» برسند. و همین چرخش ذهنی است که تماشاگر را به ماهیت مبهم «لذت» از نقاشی رهنمون میشود.

هر تابلو صفائیان خود شعری است، اگر نه کمال یافته اما در یاد ماندنی و این شعرها گاه کابوس گونه و گاه به زیبایی يك رویا. و این کابوسها و رویاها، همه، بیداری را طلب میکنند.

رنگها در کار صفائیان «خود» دارند. بدیگر سخن، آمیزه شان فردیتی مستقل را سبب میشوند. سرخها، سبزهها، خاکستریها، آبیها و بژها همه به حوزه فردیتی خاص میرسند و به جویباری سرشار از زمزمهها و نجواها بدل میشوند. در این کارها، تنها به محتوا اندیشیدن درست نیست که محتوا در حوزه بیانی نقاش خود به خود نمود دارند. اینجا باید به قدرت کار برد رنگها، زمینه پردازیها و ترکیب بندیها توجه داشت. گاه چنان مینماید که نقاش به قلمرو «فیگوراتیو» نزدیک میشود اما در واقع چنین نیست. ضیافت رنگها، الزاماً، در تسلسل طبیعی خود تنها «شور» دیدن را طلب نمیکند که «اندیشیدن» را نیز. حرکات قلم مو بلهوسانه و متکی بر نیروئی تزئینی، بر بومها نیایند. و تماشاگر اگر دقیق باشد درمیابد که گیاهها از سوئی و دستها و پاها و ساقهای آدمهای صفائیان از سوئی دیگر زائیده تصادفهای شیمیائی نیستند بلکه «شعور» و «فرهنگ» نقاش را در خود و با خود دارند.

ریزش مواد خام بر بومها، توان دست نقاش را نشانه میکنند و اینهمه از استعدادی خبر میدهند که در آینده ای نه چندان دور خود را بیشتر از این مینمایاند. نگاهی بیندازید، اما دقیق به آبی ابرها، بدنها و عضله هائی که به رنگ خون در آمده اند. و بعد تمامیت خطوطی که مقتصدانه - اما نه با خست - به کار گرفته شده اند و هر چه در سطح جلوتر میروند نرم تر و نرم تر میشوند و به شفافیتی غیر قابل انکار میرسند.

در يك ارزشیابی کلی، شاید، آثار صفائیان از يك فوتوریسم ابتدائی خبر میدهند اما چون در این زمینه، فعلاً، تنها او را داریم - در این ملك البته - کارش را با دیگر یا دیگرانی مقایسه نمیتوانیم کرد.

«صفائیان» آنقدر مستعد هست که از مراحل ابتدائی عبور کنند و «سرعت» و «زمان» را، آنطور که این مکتب طلب میکند، در آثارش منعکس سازد. و این زیاد طول نمیکشد.

هنری نویسان گاه درباره اش نوشته اند که لمس بومی در آثارش ندارد بعبارت دیگر هویت اقلیمی در کارش بچشم نمیخورد. نقاش - و بطور کلی هنرمند - را محدود کردن به شرایط اقلیمی خاصی زیاده منصفانه نیست. هنرمند نه «سرزمینی» که «زمینی» است و باید آزادانه در قلمرو تخیلاتش حرکت کند.

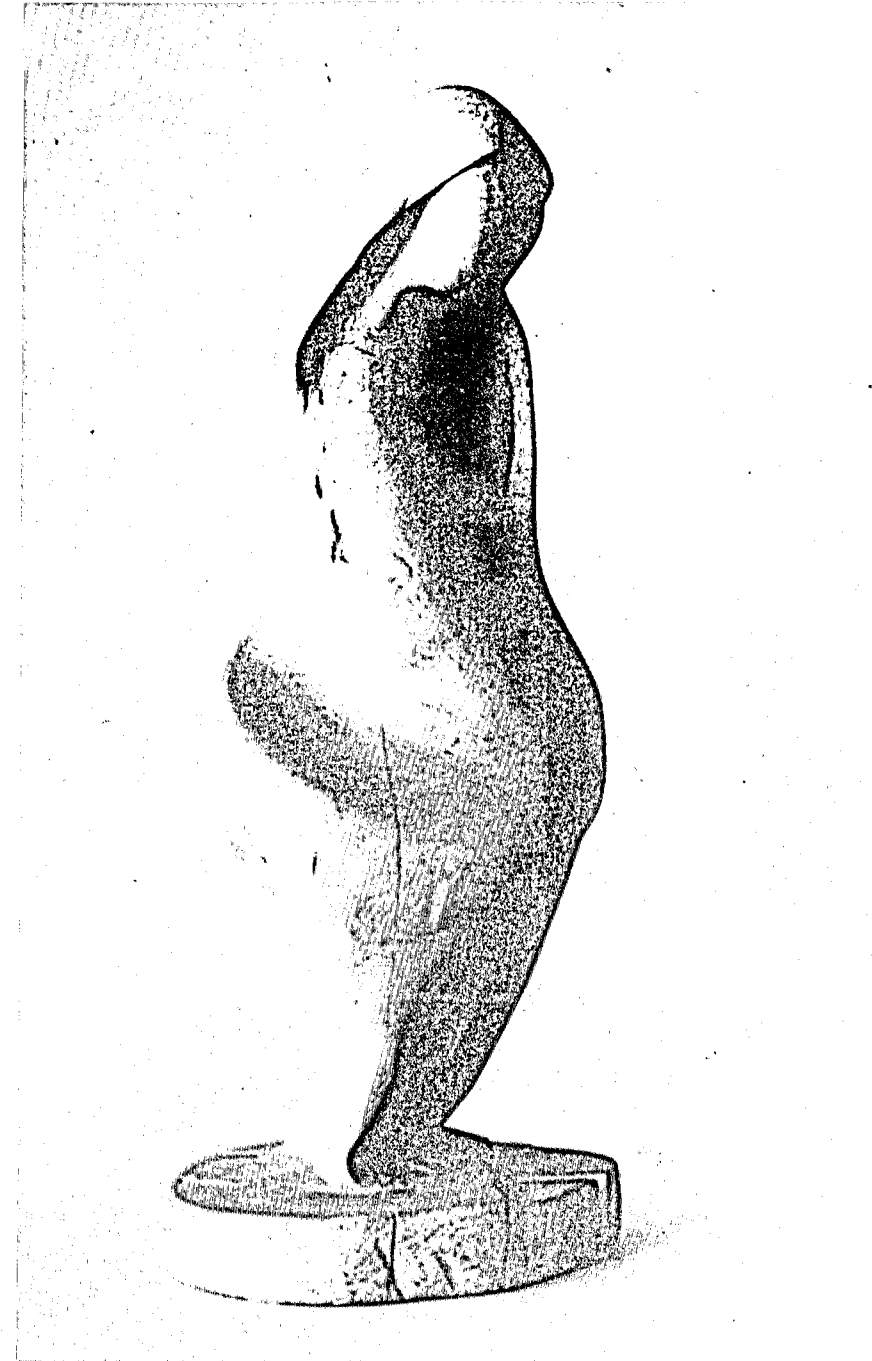
مهم اینست که هنرمند چگونه و با چه قدرتی میتواند «تخیل» تماشاگرش را رهائی بخشد و او را به قدم زدنی در جهان تخیل - که ما را دست کم برای لحظه ای از «جهان مرسوم» دور میکند - دعوت نماید.

حرف آخر اینکه صفائیان در جهت کمال مطلوب حرکت میکنند و خواهیم دید که خیلی زود به این کمال خواهد رسید.

۱۰۰ × ۱۰۰ سانتیمتر

رنگ روغن

۳۸ سانتیمتر

مجسمه چوبی بارتفاع

نمایشگاه های انفرادی

- ۱- سال ۱۳۴۹ خانه آفتاب
- ۲- سال ۱۳۵۰ خانه آفتاب
- ۳- سال ۱۳۵۱ هتل اینتر کنتینتال
- ۴- سال ۱۳۵۲ گالری سیحون

نمایشگاه های جمعی

- ۱- شرکت در جشن فرهنگ و هنر در موزه ایران باستان ۱۳۴۹
- ۲- گالری مس با شرکت پنج نقاش دیگر
- ۳- گالری سولیوان نقاشان معاصر.
- ۴- گالری سیحون ۵- گالری سیحون
- ۶- نمایشگاه نقاشان معاصر برای برگزاری بازیهای آسیایی
- ۷- گالری سیحون
- ۸- شرکت در فستیوال کان
- ۹- موزه شهید
- ۱۰- شرکت در نمایشگاه جمعی پاکستان
- ۱۱- شرکت در نمایشگاه جمعی آلمان
- ۱۲- شرکت در نمایشگاه جهانی تهران
- ۱۳- نمایشگاه نقاشان معاصر در موزه ایران باستان

تنظیم نمایشگاه : کمیته سه نفری و سرپرست نگارخانه مهرشاه

طرح و تنظیم پوستر و کاتالوگ : آدریس پیروزی (پهلوان)

چاپ افست : از مؤسسه چاپوگرافیک عکس ها : صدر

نگارخانه مهرشاه
تهران - خیابان فرح شمالی - خیابان مهرشاه (آبادانا) نبش خیابان نوبخت